

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 3 września 2018 r.

Pozycja 135

POSTANOWIENIE

z dnia 21 marca 2018 r.

Sygn. akt Ts 195/17

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Piotr Pszczółkowski,

po wstępnym rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym skargi konstytucyjnej Carston Polska sp. z o.o. w sprawie zgodności:

art. 386 § 6 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 1822, ze zm.) w zakresie, w jakim w postępowaniu z zakresu ochrony konkurencji nie obejmuje on sądów rozpoznających kolejne odwołanie i kolejne środki zaskarżenia wniesione po uprzednim prawomocnym uchyleniu decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, z art. 32 ust. 1, art. 45 ust. 1 w związku z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej;

p o s t a n a w i a:

odmówić nadania dalszego biegu skardze konstytucyjnej.

UZASADNIENIE

W skardze konstytucyjnej z 4 października 2017 r., Carston Polska sp. z o.o. (dalej: skarżąca) zakwestionowała zgodność art. 386 § 6 ustawy z dnia – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 1822, ze zm.; dalej: k.p.c.) w zakresie, w jakim w postępowaniu z zakresu ochrony konkurencji nie obejmuje on sądów rozpoznających kolejne odwołanie i kolejne środki zaskarżenia wniesione po uprzednim prawomocnym uchyleniu decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, z art. 32 ust. 1, art. 45 ust. 1 w związku z art. 2 Konstytucji.

Skarga konstytucyjna została wniesiona w związku z następującą sprawą.

Skarżąca wystosowała 31 grudnia 2001 r. wniosek do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów o wydanie decyzji uznającej niektóre praktyki Polskiej Telefonii Cyfrowej sp. z o.o. (PTC) za ograniczające konkurencję i nakazujące temu podmiotowi zaniechanie ich stosowania. Prezes UOKiK 9 sierpnia 2004 r. wydał decyzję umarzającą postępowanie (...). W wyniku odwołania skarżącej 30 sierpnia 2004 r. Prezes UOKiK decyzją z 24 czerwca 2005 r. (...) uchylił w części swoją poprzednią decyzję, a w pozostałej postępowanie umorzył. Skarżąca wniosła odwołanie do Sądu Okręgowego w W., Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej: Sąd Okręgowy), który wyrokiem z 10 kwietnia 2006 r. (...) oddalił

wniosek. Na skutek apelacji skarżącej Sąd Apelacyjny w W. 29 maja 2006 r. uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania przez Sąd Okręgowy. Po ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Okręgowy, wyrokiem z 6 lutego 2008 r. (...) uchylił zaskarżoną decyzję. Wyrok ten został zaskarżony przez wszystkich uczestników postępowania. Sąd Apelacyjny w W., wyrokiem z 16 stycznia 2009 r. (...) wszystkie apelacje oddalił.

Sąd Najwyższy postanowieniem z 10 grudnia 2009 r. (...) odmówił przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej PTC. Następnie Prezes UOKiK decyzją z 20 grudnia 2011 r. (...) ponownie umorzył postępowanie antymonopolowe. Skarżąca wniosła odwołanie do Sądu Okręgowego, który 29 maja 2014 r. (...) oddalił odwołanie. Skarżąca wniosła apelację do Sądu Apelacyjnego w W., który wyrokiem z 26 listopada 2015 r. (...) oddalił apelację. W związku z tym skarżąca wniosła skargę kasacyjną do Sądu Najwyższego, który wyrokiem z 20 kwietnia 2017 r. (...) oddalił skargę kasacyjną.

2. Skarżąca zarzuca art. 386 § 6 k.p.c. naruszenie prawa do sprawiedliwego rozpoznania sprawy i uzyskania sprawiedliwego wyroku (art. 45 ust. 1 w związku z art. 2 Konstytucji) przez to, że mimo wiążącego strony postępowania wyroku Sądu Apelacyjnego, ani organ, ani Sąd Apelacyjny przy ponownym rozpoznaniu sprawy nie uwzględnili postanowień tego wyroku. Ponadto skarżąca uważa, że kwestionowany przepis narusza prawo do równego traktowania przez władze publiczne, ponieważ podmioty odwołujące się ponownie do sądu od nowej decyzji organu w sprawach z zakresu ochrony konkurencji i konsumentów są w gorszej sytuacji procesowej niż podmioty poszukujące tej samej ochrony w innych postępowaniach hybrydowych.

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

Warunkiem skuteczności skargi konstytucyjnej jest spełnienie wymagań wynikających z Konstytucji oraz ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. poz. 2072; dalej: u.o.t.p. TK).

Zgodnie z art. 77 ust. 1 u.o.t.p. TK skarga konstytucyjna może być wniesiona po wyczerpaniu drogi prawnej, o ile ta jest przewidziana, w ciągu 3 miesięcy od dnia doręczenia skarżącemu prawomocnego wyroku, ostatecznej decyzji lub innego ostatecznego rozstrzygnięcia.

Ustalona linia orzecznicza Trybunału wskazuje, że wyczerpanie drogi prawnej w rozumieniu art. 77 ust. 1 u.o.t.p. TK oznacza skorzystanie z przysługujących skarżącemu zwyczajnych środków odwoławczych, natomiast wystąpienie ze środkami o charakterze nadzwyczajnym nie ma wpływu na bieg terminu do złożenia skargi konstytucyjnej.

Prawomocne orzeczenie, czyli takie, od którego nie przysługują już zwyczajne środki odwoławcze, nadaje rozstrzygnięciu walor ostateczności. Natomiast podjęcie dalszych kroków zmierzających do wzruszenia takiego orzeczenia nie mieści się w zakresie pojęcia „wyczerpania drogi prawnej” (zob. postanowienia TK z: 13 sierpnia 2010, sygn. Ts 20/10, OTK ZU nr 6/B/2010, poz. 464 oraz 16 kwietnia 2013 r., sygn. Ts 21/13, OTK ZU nr 4/B/2013, poz. 439).

Termin do wniesienia skargi konstytucyjnej liczony jest zatem od chwili uzyskania przez skarżącą prawomocnego wyroku sądu II instancji.

Trybunał stwierdza, że w niniejszej sprawie prawomocnym orzeczeniem jest wyrok Sądu Apelacyjnego w W. z 26 listopada 2015 r. (...) oddalający apelację od wyroku Sądu Okręgowego w W. – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z 29 maja 2014 r. (...). W związku z tym to od daty doręczenia tego wyroku rozpoczął bieg terminu do wniesienia skargi konstytucyjnej. Natomiast wniesienie skargi kasacyjnej jako nadzwyczajnego środka zaskarżenia jest nieistotne dla biegu tego terminu.

Skarżąca wniosła skargę konstytucyjną dopiero 4 października 2017 r. (3 miesiące od doręczenia pełnomocnikowi skarżącej orzeczenia oddalającego skargę kasacyjną), czyli po przekroczeniu, określonego w art. 77 ust. 1 u.o.t.p. TK, terminu do jej wniesienia.

Ze względu na niedochowanie ustawowo określonego terminu do wniesienia skargi konstytucyjnej Trybunał, na podstawie art. 61 ust. 4 pkt 1 u.o.t.p. TK, odmawia nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu.

Mając powyższe na względzie, Trybunał postanowił jak w sentencji.

POUCZENIE

Na podstawie art. 61 ust. 5 u.o.t.p. TK skarżącemu przysługuje prawo wniesienia zażalenia na powyższe postanowienie w terminie 7 dni od daty jego doręczenia.